

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2018 m. lapkričio 29 d.
(OR. en)

14886/18

Tarpinstitucinė byla:
2018/0073(CNS)

FISC 511
ECOFIN 1149
DIGIT 239

PRANEŠIMAS

nuo: Pirmininkaujančios valstybės narės

kam: Tarybai

Komisijos dok. Nr.: 7420/18 FISC 151 ECOFIN 277 DIGIT 48 IA 78

Dalykas: Pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos dėl bendros skaitmeninių paslaugų mokesčio, kuriuo apmokestinamos pajamos, gaunamos teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, sistemos

– Bendras požiūris

Delegacijoms priede pateikiamas pirmininkaujančios valstybės narės parengtas pirmiau nurodyto pasiūlymo kompromisinis tekstas.

2018/0073 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl bendros skaitmeninių paslaugų mokesčio, kuriuo apmokestinamos pajamos, gaunamos teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, sistemos

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,¹

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) pasaulio ekonomika sparčiai tampa skaitmeninė, todėl atsirado naujų verslo modelių.

Skaitmeninio verslo įmonėms būdinga tai, kad jų veikla glaudžiai susijusi su internetu. Visų pirma,

skaitmeninio verslo modeliai daugiausia grindžiami gebėjimu veiklą vykdyti nuotoliniu būdu,

ribotu fiziniu buvimu ar jo nebuvimu, galutinių naudotojų indėliu į vertės kūrimą ir nematerialiojo

turto svarba;

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C 367, 2018 10 10, p. 73–77.

- (2) dabartinės pelno mokesčio taisyklės daugiausia buvo parengtos XX a. ir skirtos tradicinėms įmonėms. Tos taisyklės pagrįstos idėja, kad apmokestinama turėtų būti ten, kur kuriama vertė. Tačiau dabartinės taisyklės taikant skaitmeninei ekonomikai ėmė nesutapti pelno apmokestinimo ir vertės kūrimo vieta, visų pirma kalbant apie verslo modelius, kurie yra stipriai priklausomi nuo naudotojo dalyvavimo. Todėl tapo akivaizdu, kad skaitmeninėje ekonomikoje gaunamam pelnui apmokestinti dabartinės pelno mokesčio taisyklės netinka ir jas reikia peržiūrėti;
- (3) tokia peržiūra yra svarbus bendrosios skaitmeninės rinkos elementas³ atsižvelgiant į tai, kad bendrajai skaitmeninei rinkai reikia šiuolaikiškos ir stabilios mokesčių sistemos, kad skaitmeninė ekonomika skatintų inovacijas, mažintų rinkos susiskaidymą ir atvertų galimybes visiems rinkos dalyviams naudotis nauja dinamiška rinka sąžiningomis ir subalansuotomis sąlygomis;
- (4) 2017 m. rugsėjo 21 d. priimtame komunikate „Sąžininga ir veiksminga apmokestinimo sistema Europos Sąjungos bendrajai skaitmeninei rinkai“⁴ Komisija nustatė uždavinius, kurių kyla dabartinės mokesčių taisyklės taikant skaitmeninei ekonomikai, ir įsipareigojo išnagrinėti turimas politikos galimybes. 2017 m. gruodžio 5 d. ECOFIN taryba savo išvadose⁵ paprašė Komisiją priimti pasiūlymus, kuriais būtų reaguojama į iššūkius skaitmeninės ekonomikos pelno apmokestinimo srityje, ir atkreipė dėmesį į tai, kad daugelis valstybių narių yra suinteresuotos taikyti laikinąsias priemones, kurios būtų skirtos Sąjungoje vykdomos skaitmeninės veiklos pajamoms ir kurios nebūtų įtrauktos į sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo;

³ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“ (2015 m. gegužės 6 d. COM(2015) 192 final).

⁴ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Tarybai „Sąžininga ir veiksminga apmokestinimo sistema Europos Sąjungos bendrajai skaitmeninei rinkai“ (2017 m. rugsėjo 21 d. dok. COM(2017) 547 final).

⁵ 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos išvados dėl reagavimo į iššūkius skaitmeninėse ekonomikos pelno apmokestinimo srityje (FISC 346 ECOFIN 1092).

(5) atsižvelgiant į tai, kad skaitmeninės ekonomikos apmokestinimo problema yra pasaulinio pobūdžio, būtų idealu rasti daugiašalius tarptautinius jos sprendimus. Komisija aktyviai dalyvauja tarptautiniuose debatuose šiuo klausimu. O EBPO šiuo metu tęsia darbą šioje srityje. Vis dėlto pažanga tarptautiniu lygmeniu daroma lėtai. Taigi, siekiant, kad pelno mokesčio sistema taptų tinkama naujiems skaitmeninio verslo modeliams, imamasi veiksmų, kad pelno mokesčio taisyklės būtų pritaikytos Sąjungos lygmeniu⁶ ir būtų skatinama sudaryti susitarimus su Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančiomis šalimis ir teritorijomis⁷;

(6) kol laukiama tokių veiksmų, kuriems priimti ir įgyvendinti gali prireikti laiko, valstybės narės jaučia spaudimą imtis veiksmų šiuo klausimu, nes yra rizikos, kad laikui bėgant jų pelno mokesčio bazės gerokai nukentės. Valstybėms narėms pavieniui imantis nesuderintų priemonių gali būti skaidoma bendroji rinka ir iškraipoma konkurencija, o tai trukdytų plėtoti naujus skaitmeninius sprendimus ir kenktų bendram Sąjungos konkurencingumui. Dėl šios priežasties būtina nustatyti suderintą požiūrį į laikiną sprendimą, kuriuo šis klausimas būtų tikslingai sprendžiamas, kol bus rastas visapusiškas sprendimas;

(7) tuo laikinu sprendimu turėtų būti nustatyta bendra skaitmeninių paslaugų mokesčio (SPM), kuriuo apmokestinamos pajamos, gaunamos tam tikriems subjektams teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, sistema. Tai turėtų būti lengvai įgyvendinama priemonė, skirta pajamoms, kurios gaunamos teikiant skaitmenines paslaugas, kai naudotojų indėlis į vertės kūrimo procesą yra labai svarbus. Šiuo veiksmu (naudotojo kuriama verte) taip pat grindžiamas veiksmas, susijęs su pelno mokesčio taisyklėmis;

(7a) ši direktyva turėtų nekliudyti valstybėms narėms toliau taikyti arba nustatyti mokesčius, muitus ar kitas rinkliavas, kurie negali būti laikomi panašiais į SPM, visų pirma atsižvelgiant į jo taikymo sritį, funkciją ir kitus specialius požymius, jei tie mokesčiai, muitai ar kitos rinkliavos taikomi ne tik skaitmeninio verslo įmonėms, bet jais apmokestinami visi mokesčių mokėtojai, neatsižvelgiant į tai, ar jie yra skaitmeninio verslo ar ne skaitmeninio verslo atstovai;

⁶ Pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, kuria nustatomos taisyklės, susijusios su įmonių reikšmingos skaitmeninės veiklavietės apmokestinimu (COM(2018) 147 final).

⁷ Komisijos rekomendacija dėl įmonių reikšmingos skaitmeninės veiklavietės apmokestinimo (C(2018) 1650 final).

(8) reikėtų apibrėžti šiuos SPM elementus: apmokestinamąsias pajamas (kas apmokestinama), apmokestinamąjį asmenį (kas apmokestinamas), apmokestinimo vietą (kokia apmokestinamųjų pajamų dalis laikoma gauta tam tikroje valstybėje narėje ir kada), prievolę sumokėti mokesį, mokesčio apskaičiavimą, tarifą ir susijusias prievoles dėl mokesčių surinkimo ir administracinio bendradarbiavimo;

(9) SPM turėtų būti taikomas pajamoms, kurios gaunamos teikiant tik tam tikras skaitmenines paslaugas. Tos skaitmeninės paslaugos turėtų būti paslaugos, kurios yra daugiausia priklausomos nuo naudotojo kuriamos vertės. Tačiau apmokestinti reikėtų ne patį naudotojo dalyvavimą, o pajamas, gautas už naudotojo indėlio apdorojimą;

(10) visų pirma, apmokestinamosios pajamos turėtų būti pajamos, kurios gaunamos teikiant toliau išvardytas paslaugas: i) skaitmeninėje sąsajoje skelbiant tos sąajos naudotojams skirtą reklamą; ii) naudotojams teikiant daugiašales skaitmenines sąsajas, kurios jiems sudaro sąlygas rasti kitus naudotojus ir su jais sąveikauti ir kurios gali taip pat palengvinti susijusį prekių tiekimą ar paslaugų teikimą tiesiogiai tarp naudotojų (tai dar vadinama tarpininkavimo paslaugomis); ir iii) parduodant apie naudotojus surinktus duomenis, sugeneruotus dėl naudotojų veiklos skaitmeninėse sąsajose. Jeigu teikiant tokias paslaugas negaunama jokių pajamų, mokėti SPM nebūtų privaloma. Be to, į mokesčio taikymo sritį nepatektų kitos tokias paslaugas teikiančio subjekto gautos pajamos, kurios nėra tiesiogiai susijusios su tų paslaugų teikimu;

(11) paslaugos, susijusios su skaitmeninės sąsajos naudotojams skirtos kliento reklamos skelbimu toje skaitmeninėje sąsajoje, turėtų būti siejamos su subjektu, sudarančiu sąlygas reklamai pasirodyti toje sąsajoje, o ne su subjektu, kuriam priklauso skaitmeninė sąsaja, per kurią reklama pasirodo naudotojo įrenginyje. Taip yra todėl, kad įmonės, skelbiančios kliento reklamą skaitmeninėje sąsajoje, kuriama vertė yra susijusi su naudotojų srautu ir naudotojų duomenis, į kuriuos paprastai atsižvelgiama skelbiant reklamą, nepriklausomai nuo to, ar sąsaja priklauso pačiai įmonei, ar trečiajai šaliai, kuri nuomoja skaitmeninę erdvę, kurioje pasirodys reklama. Tačiau reikėtų paaiškinti, kad tais atvejais, kai reklamos paslaugos teikėjas ir skaitmeninės sąsajos savininkas yra skirtingi subjektai, neturėtų būti laikoma, kad SPM apmokestinamą paslaugą suteikė pastarasis subjektas. Taip siekiama išvengti galimo grandininio poveikio ir dvigubo apmokestinimo;

(12) daugiašalių skaitmeninių sąsajų teikiamos paslaugos turėtų būti apibrėžiamos darant nuorodą į jų gebėjimą sudaryti sąlygas naudotojams rasti kitus naudotojus ir su jais sąveikauti. Skiriamasis daugiašalių skaitmeninių sąsajų aspektas yra tai, kad jos sudaro sąlygas naudotojų sąveikai, kuri negalėtų vykti nesant sąsajos, kuri parenka vienas kitam tinkamus naudotojus (kitaip tariant, tokia sąsaja sudaro sąlygas naudotojams susisiekti su kitais naudotojais). Kai kurias paslaugas, kurios paprastai vadinamos ryšių arba mokėjimo paslaugomis, kaip antai tikralaikių pokalbių paslaugos, e. pašto paslaugos arba e. mokėjimo paslaugos, taip pat galima vertinti kaip palengvinančias naudotojų tarpusavio sąveiką per skaitmeninę sąsają, bet naudotojai paprastai negali susisiekti vieni su kitais, nebent jie jau būtų užmezgę ryšį kitomis priemonėmis. Todėl pajamos, gaunamos teikiant ryšių arba mokėjimo paslaugas, neturėtų patekti į mokesčio taikymo sritį, nes tokie teikėjai veikia ne kaip elektroninė prekyvietė, o kuria palaikomąją programinę įrangą arba kitas informacinių technologijų priemones, leidžiančias vartotojams susisiekti su kitais asmenimis, su kuriais jie dažniausiai jau palaiko ryšį;

(13) kalbant apie daugiašales skaitmenines sąsajas, kurios palengvina susijusį prekių tiekimą arba paslaugų teikimą tiesiogiai tarp tos sąsajos naudotojų, susiję sandoriai ir pajamos, kurias už tuos sandorius gavo naudotojai, į mokesčio taikymo sritį neturėtų patekti. Į SPM taikymo sritį neturėtų patekti ir pajamos, gaunamos už mažmeninės prekybos veiklą, susijusią su prekių ar paslaugų, kurios užsakomos tokių prekių tiekėjo arba paslaugų teikėjo svetainėje internetu, pardavimu (ir kai tiekėjas neveikia kaip tarpininkas), nes mažmenininko atveju kuriama vertė yra susijusi su patiektomis prekėmis arba suteiktomis paslaugomis, o skaitmenine sąsaja naudojama tik kaip ryšio priemonė. Tai, ar internetu prekes parduodantis tiekėjas arba paslaugų teikėjas veikia savo sąskaita, ar teikia tarpininkavimo paslaugas, būtų nustatoma atsižvelgiant į susijusių šalių susitarimuose nustatytą teisinį ir ekonominį sandorio turinį. Pavyzdžiui, būtų galima teigti, kad skaitmeninės sąsajos, kurioje siūlomos trečiosios šalies prekės, teikėjas teikia tarpininkavimo paslaugą (kitaip tariant, teikia daugiašalę skaitmeninę sąsają), kai neprisiimama jokios didelės prekių atsargos rizikos arba kai tokių prekių kainą faktiškai nustato trečioji šalis;

(13a) skaitmeninis turinys turėtų būti apibrėžiamas kaip skaitmenine forma pateikti duomenys, pavyzdžiui, kompiuterinės programos, taikomosios programos, žaidimai, muzika, vaizdo medžiaga arba tekstai, neatsižvelgiant į tai, ar jais galima naudotis parsisiunčiant ar pasinaudojant srautiniu duomenų siuntimu, kurie yra kitokie nei duomenys, teikiami pačios skaitmeninės sąsajos. Ši apibrėžtis svarbi siekiant atskirti įvairias formas, kurias gali įgauti naudotojo įsigytas skaitmeninis turinys, nors tai nekeičia fakto, kad vienintelis arba pagrindinis naudotojo tikslas šiuo atveju yra skaitmeninio turinio įsigijimas;

(14) į mokesčio taikymo sritį neturėtų patekti paslaugos, susijusios su subjekto per skaitmeninę sąsają teikiamomis skaitmeninio turinio paslaugomis, nepriklausomai nuo to, ar skaitmeninis turinys priklauso tam subjektui, ar tas subjektas yra įsigijęs to turinio platinimo teises. Net jei gali būti leidžiama tam tikra tokio skaitmeninio turinio gavėjų tarpusavio sąveika ir todėl galėtų būti laikoma, kad tokių paslaugų teikėjas teikia daugiašalę skaitmeninę sąsają, nėra taip akivaizdu, kad naudotojas atlieka pagrindinį vaidmenį skaitmeninį turinį teikiančios įmonės vertės kūrimo procese. Tokiomis aplinkybėmis naudotojų sąveika tėra šalutinė veikla, lydinti skaitmeninio turinio teikimą, kai vienintelis arba pagrindinis naudotojo tikslas yra gauti skaitmeninį turinį iš skaitmeninę sąsają teikiančio subjekto (pvz., per skaitmeninę sąsają subjekto atliekamas žaidimo teikimas naudotojui prilygtų to subjekto atliekamam skaitmeninio turinio teikimui, kuris nepatenka į SPM taikymo sritį, nepriklausomai nuo to, ar toks naudotojas turi galimybę žaisti su kitais naudotojais ir todėl leidžiama tam tikra jų sąveika). Vertę veikiau kuria pats subjekto teikiamas skaitmeninis turinys. Todėl pajamos, gautos teikiant tokias paslaugas, neturėtų patekti į mokesčio taikymo sritį;

(15) *perkelta į 13a konstatuojamąją dalį*

(16) 14 konstatuojamojoje dalyje apibūdintą paslaugą reikėtų skirti nuo paslaugos, kuri susijusi su daugiašalės skaitmeninės sąsajos, per kurią naudotojai gali įkelti skaitmeninį turinį ir juo dalytis su kitais naudotojais, teikimo arba sąsajos, kuri palengvina susijusį skaitmeninio turinio teikimą tiesiogiai tarp naudotojų, teikimo. Pastarosios paslaugos yra tarpininkavimo paslauga ir todėl turėtų patekti į SPM taikymo sritį nepriklausomai nuo susijusio sandorio pobūdžio;

(17) apmokestinamosios paslaugos, susijusios su apie naudotojus surinktų duomenų pardavimu, turėtų apimti tik duomenis, kurie buvo sugeneruoti iš naudotojų veiklos skaitmeninėse sąsajose. Ši direktyva turėtų būti netaikoma duomenims, kurie buvo sugeneruoti jutikliais arba kitomis priemonėmis ir surinkti skaitmeniniu būdu naudotojams nevykdant veiklos skaitmeninėse sąsajose. Taip yra todėl, kad į SPM taikymo sritį turėtų patekti tokios paslaugos, kurias teikiant skaitmeninėmis sąsajomis naudojamos kaip naudotojo indėlio, kuris paverčiamas pinigine verte, kūrimo būdu, o ne paslaugos, kurias teikiant sąsajomis naudojamos tik kaip kitais būdais sugeneruotų duomenų perdavimo būdu. Todėl SPM neturėtų būti nei duomenų rinkimo mokestis, nei naudojimosi duomenimis, kuriuos įmonė surinko savo vidaus reikmėms, mokestis, nei mokestis už įmonės surinktų duomenų dalijimąsi su kitomis šalimis be jokio atlygio. SPM turėtų būti apmokestinamos pajamos, gaunamos dėl duomenų, gautų iš labai specifinės veiklos (naudotojų veiklos skaitmeninėse sąsajose), perdavimo;

(18) į SPM taikymo sritį neturėtų patekti reguliuojamųjų finansų subjektų teikiamos reguliuojamosios finansinės paslaugos. Tačiau reguliuojamųjų finansų subjektų teikiamos nereguliuojamosios paslaugos galėtų patekti į SPMD taikymo sritį. Reguliuojamaisiais finansų subjektais vadinami finansinių paslaugų teikėjai, kuriems taikoma priežiūra pagal Sąjungos arba lygiavertę ne Sąjungos sistemą, kaip nustatyta Sąjungos teisės aktu;

(19) kai kurios reguliuojamųjų finansų subjektų per skaitmenines sąsajas teikiamos reguliuojamosios paslaugos, kaip antai prekybos vykdymo paslaugos, gali būti laikomos tarpininkavimo paslaugomis SPM tikslais. Tačiau naudotojas tokiomis aplinkybėmis neatlieka pagrindinio vaidmens skaitmeninę sąsają teikiančių finansų subjektų vertės kūrimo procese. Vertė yra labiau susijusi su tokio reguliuojamojo subjekto gebėjimu suvesti finansinių produktų pirkėjus ir pardavėjus konkrečiomis išskirtinėmis sąlygomis, kurios kitaip nebūtų susidariusios (palyginti, pvz., su sandoriais, kuriuos sandorio šalys sudarė tiesiogiai, nesinaudodamos tokiomis sąsajomis). Tokio subjekto paslauga, susijusia su skaitmeninės sąsajos teikimu, nėra tik palengvinamas finansinių priemonių sandorių tarp tokios sąsajos naudotojų sudarymas. Šiuo požiūriu kitos prekybos vietos, mainų platformos arba kitų rūšių turtu prekiaujantys subjektai, kurie yra reglamentuojami pagal valstybės narės vidaus teisę, taip pat gali pasižymėti panašiais požymiais. Tai, kad toks subjektas pagal šią direktyvą nėra priskiriamas „reguliuojamajam finansų subjektui“, nekeičia fakto, kad tokio subjekto suteikiama skaitmeninė sąsaja apima daugiau nei tarp tokios sąsajos naudotojų vykdomų sandorių palengvinimą, ir todėl jis taip pat galėtų nepatekti į mokesčio taikymo sritį. Visų pirma, reguliuojamųjų paslaugų, kurios nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, tikslas – užtikrinti saugią finansinių sandorių aplinką. Todėl tas paslaugas teikiantis subjektas nustato konkrečias sąlygas, kuriomis galima vykdyti tokius finansinius sandorius, kad būtų užtikrinti tokie pagrindiniai elementai, kaip sandorių vykdymo kokybė, rinkos skaidrumo lygis ir sąžiningas elgesys su investuotojais. Galiausiai, pagrindinis ir išskirtinis tokių paslaugų tikslas – palengvinti finansavimą, investavimą ar taupymą;

(20) *išbraukta*

(21) reguliuojamieji finansų subjektai duomenis perduoda tik teikdami pirmiau apibūdintas reguliuojamąsias finansines paslaugas, tas perdavimas yra tų paslaugų teikimo dalis ir yra reglamentuojamas Sąjungos teise, todėl tų subjektų teikiamos duomenų perdavimo paslaugos taip pat neturėtų patekti į SPM taikymo sritį;

(22) SPM apmokestinamais asmenimis turėtų būti laikomi tik tam tikri subjektai, nepriklausomai nuo to, ar jie įsisteigę valstybėje narėje, ar Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančioje šalyje ar teritorijoje. Tiksliau, subjektas turėtų būti laikomas apmokestinamuoju asmeniu tik tuo atveju, jei atitinka abi toliau nurodytas sąlygas: i) bendra visame pasaulyje gautų pajamų suma, kurią už paskutinius pasibaigusius finansinius metus, už kuriuos turima finansinė ataskaita, deklaravo subjektas, viršija 750 000 000 EUR ir ii) bendra apmokestinamųjų pajamų, kurias tais finansiniais metais subjektas gavo Sąjungoje, suma viršija 50 000 000 EUR;

(23) pirmoji riba (bendros metinės visame pasaulyje gautos pajamos) nustatyta siekiant į SPM taikymo sritį įtraukti tik tam tikro masto įmones, paprastai pajėgias teikti tokias skaitmenines paslaugas, kurių atveju naudotojų indėlis yra labai svarbus, o tokių įmonių veikla daugiausia grindžiama plačiais naudotojų tinklais, dideliu naudotojų srautu ir naudojimusi tvirta padėtimi rinkoje. Tokie verslo modeliai, kurių atveju gaunamos pajamos priklauso nuo naudotojo kuriamos vertės, yra gyvybingi tik tuo atveju, jei juos taiko tam tikro dydžio įmonės. Be to, didesnės įmonės turi daugiau galimybių užsiimti agresyviu mokesčių planavimu. Dėl šios priežasties tokia pati riba pasiūlyta ir pagal kitas Sąjungos iniciatyvas⁸. Nustatant tokią ribą taip pat siekiama suteikti teisinio aiškumo, kadangi įmonėms ir mokesčių administratoriams būtų paprasčiau ir pigiau nustatyti, ar subjektas privalo mokėti SPM. Be to, dėl šios ribos į mokesčio taikymo sritį nepatenka mažosios ir pradedančiosios įmonės, kurioms reikalavimų laikymosi našta, susijusi su naujuoju mokesčiu, tikriausiai padarytų neproporcingą poveikį;

(24) antroji riba (bendros Sąjungoje gautos metinės apmokestinamosios pajamos) nustatyta siekiant į mokesčio taikymo sritį įtraukti tik tas įmones, kurios, vertinant pagal SPM apmokestinamų pajamų rūšį, vykdo reikšmingą skaitmeninę veiklą Sąjungos lygmeniu. Visų pirma ES labai svarbu sudaryti palankias sąlygas mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros veiklai ir inovacijoms, ypač startuoliams sparčiai augančiame skaitmeniniame sektoriuje. Todėl turėtų būti vengiama tokioms bendrovėms nustatyti papildomus mokesčius. Ši riba turėtų apsaugoti įmones, kurios veikia tradicinės ekonomikos būdu ir savo veiklą vis labiau skaitmenina. Ši riba turėtų būti nustatyta Sąjungos lygmeniu dėl to, kad būtų galima nepaisyti rinkos dydžio skirtumų, kurių gali pasitaikyti Sąjungoje;

⁸ Žr. pasiūlymų dėl Tarybos direktyvos dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB) 2 straipsnį (COM(2016) 683 final, COM(2016) 685 final).

(25) siekiant laikytis esamos teisinės sistemos reikalavimų, bet kuriam subjektui, laikomam apmokestinamuoju asmeniu ir gaunančiam apmokestinamąsias pajamas, laikomas gautomis tam tikroje valstybėje narėje, turėtų tekti prievolė mokėti SPM toje valstybėje narėje, nepriklausomai nuo to, ar toks subjektas yra įsisteigęs toje valstybėje narėje, kitoje valstybėje narėje ar Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančioje šalyje ar teritorijoje;

(26) grupei priklausančioms įmonėms turėtų būti nustatytos specialios taisyklės. Į naujojo mokesčio taikymo sritį neturėtų patekti pajamos, kurias subjektas gavo tiekdamas prekes arba teikdamas paslaugas kitiems subjektams, priklausantiems tai pačiai grupei. Siekiant nustatyti, ar subjekto pajamos viršija taikytinas ribas ir todėl jis turi būti laikomas apmokestinamuoju asmeniu, tos ribos turėtų būti taikomos visoms grupės pajamoms. Tai, kad 4 straipsnyje nurodytos ribos nustatomos visai grupei, nekeičia fakto, kad kiekvienas subjektas, teikiantis apmokestinamąsias paslaugas grupėje, atskirai paėmus yra apmokestinamasis asmuo. Kai grupei priklauso vienas ar daugiau Europos Sąjungoje įsisteigusių apmokestinamųjų asmenų, grupei leidžiama paskirti vieną Sąjungoje įsisteigusį subjektą, kuris būtų atsakingas už SPM mokėjimą ir prievolių vykdymą kiekvieno tai grupei priklausančio apmokestinamojo asmens vardu. Ši galimybė turėtų palengvinti reikalavimų laikymąsi ir įmonėms tenkančią administracinę naštą;

(27) ši direktyva turėtų nekliudyti valstybei narei leisti įmonėms jų teritorijoje atskaityti sumokėtą SPM iš įmonių pelno mokesčio bazės, neatsižvelgiant į tai, ar abu mokesčiai buvo sumokėti toje pačioje valstybėje narėje ar skirtingose valstybėse narėse;

(28) subjekto apmokestinamosios pajamos turėtų būti laikomos gautomis tam tikroje valstybėje narėje tam tikru mokesčiniu laikotarpiu, jeigu tam tikros apmokestinamosios paslaugos, kurią teikia tas subjektas, naudotojai yra toje valstybėje narėje. Tai, ar naudotojas laikomas esančiu tam tikroje valstybėje narėje tam tikru mokesčiniu laikotarpiu, nustatoma remiantis tam tikromis konkrečiomis taisyklėmis, nustatytomis kiekvienai apmokestinamajai paslaugai ir atsižvelgiant į vietą, kurioje buvo naudojama naudotojo įranga;

(29) jeigu tam tikros apmokestinamosios paslaugos naudotojai yra skirtingose valstybėse narėse arba Sąjungos jurisdikcijai nepriklausančiose šalyse ir teritorijose, atitinkamos apmokestinamosios pajamos, gautos už tą paslaugą, kiekvienai valstybei narei turėtų būti paskirstomos už kiekvieną sandorį proporcingai, remiantis tam tikrais konkrečiais paskirstymo kriterijais. Šie paskirstymo kriterijai turėtų būti nustatyti atsižvelgiant į kiekvienos apmokestinamosios paslaugos pobūdį ir išskirtinius veiksnius, dėl kurių tokios paslaugos teikėjas gauna pajamas;

(30) siekiant nustatyti tam tikrai valstybei tam tikru mokestiniu laikotarpiu priskirtiną apmokestinamųjų pajamų dalį tuo atveju, jei apmokestinamoji paslauga susijusi su reklamos skelbimu skaitmeninėje sąsajoje, turėtų būti atsižvelgiama į tai, kiek kartų reklama pasirodė naudotojų įrenginiuose toje valstybėje narėje tuo mokestiniu laikotarpiu;

(31) siekiant nustatyti valstybei narei priskirtiną apmokestinamųjų pajamų dalį tuo atveju, kai teikiamos daugiašalės skaitmeninės sąsajos, reikėtų atskirti atvejus, kai sąsaja palengvina susijusius sandorius tiesiogiai tarp naudotojų ir kai jų nepalengvina. Tuo atveju, kai susiję sandoriai palengvinami, apmokestinamosios pajamos mokestiniu laikotarpiu valstybei narei turėtų būti priskiriamos atsižvelgiant į naudotojų, kurie sudarė tokį sandorį tuo mokestiniu laikotarpiu naudodamiesi įrenginiu toje valstybėje narėje, skaičių. Taip yra todėl, kad būtent šis veiksmas paprastai generuoja pajamas sąsają teikiančiai įmonei. Teisės apmokestinti sąsają teikiančios įmonės pajamas turėtų būti priskirtos valstybėms narėms, kuriose yra susijusius sandorius sudarantys naudotojai, nepriklausomai nuo, ar tie naudotojai yra susijusių prekių arba paslaugų pardavėjai, ar pirkėjai. Taip yra todėl, kad abiem atvejais savo dalyvavimu jie kuria vertę daugiašalei skaitmeninei sąsajai, atsižvelgiant į tai, kad sąsajos paskirtis yra suderinti pasiūlą ir paklausą. Tačiau jei tarpininkavimo paslauga neapima susijusių sandorių palengvinimo, pajamos paprastai gaunamos iš periodinių mokėjimų, atliekamų užsiregistravus ar atidarius paskyrą skaitmeninėje sąsajoje. Taigi, apmokestinamųjų pajamų priskyrimo valstybei narei mokestiniu laikotarpiu tikslais turėtų būti atsižvelgiama į naudotojų, kurie tuo mokestiniu laikotarpiu turėjo paskyrą, kuri tais arba ankstesniais mokestiniais metais buvo atidaryta naudojantis įrenginiu toje valstybėje narėje, skaičių;

(32) kiek tai susiję su duomenų, surinktų apie naudotojus, perdavimu, apmokestinamosios pajamos mokestiniu laikotarpiu valstybei narei turėtų būti priskiriamos atsižvelgiant į naudotojų, apie kuriuos tuo mokestiniu laikotarpiu perduoti duomenys buvo sugeneruoti dėl to, kad tokie naudotojai naudojo įrenginiu toje valstybėje narėje, skaičių;

(33) nustatyti vietą, kurioje naudojamas naudotojo įrenginys ir kuri dėl to turėtų būti laikoma apmokestinimo vieta, turėtų būti įmanoma pagal naudotojo įrenginio interneto protokolo (IP) adresą. Nustatant apmokestinimo vietą turėtų būti neatsižvelgiama į tai, ar naudotojai prie pajamų generavimo prisidėjo piniginiu įnašu, ar į vietą, iš kurios mainais už suteiktas paslaugas ar patiektas prekes, dėl kurių atsiranda prievolė mokėti SPM, atliktas mokėjimas, ar į vietą, kurioje atliktas galimas per daugiašalę skaitmeninę sąsają užsakytų susijusių prekių tiekimas ar paslaugų teikimas;

(34) bet koks su SPM susijęs asmens duomenų tvarkymas turėtų būti vykdomas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679⁹, įskaitant duomenų tvarkymą, kurio gali prireikti dėl interneto protokolo (IP) adresų. Dėmesį visų pirma reikėtų atkreipti į poreikį suteikti tinkamas technines ir organizacines priemones, kad būtų laikomasi taisyklių, susijusių su duomenų tvarkymo teisėtumu ir saugumu, informacijos teikimu ir duomenų subjektų teisėmis. Kai įmanoma, asmens duomenys turėtų būti nuasmeninami;

(35) apmokestinamosios pajamos turėtų prilygti visoms bendrosioms apmokestinamojo asmens gautoms pajamoms, atskaičius pridėtinės vertės mokestį ir kitus panašius mokesčius.

Apmokestinamosios pajamos turėtų būti pripažįstamos apmokestinamojo asmens gautomis pajamomis suėjus jų gavimo terminui nepriklausomai nuo to, ar jos iki tol buvo iš tikrųjų sumokėtos. SPM valstybėje narėje turėtų būti privaloma mokėti už apmokestinamųjų pajamų, kurias apmokestinamasis asmuo gavo mokestiniu laikotarpiu, dalį, kuri laikoma gauta toje valstybėje narėje; mokestis turėtų būti apskaičiuojamas tai daliai taikant SPM tarifą. Siekiant išvengti bendrosios rinkos iškraipymų, Sąjungos lygmeniu turėtų galioti vienodas SPM tarifas. SPM tarifas turėtų būti 3 % – tokio dydžio tarifu išlaikoma tinkama pusiausvyra tarp pajamų, gaunamų iš mokesčio, ir diferencijuoto SPM poveikio skirtingo dydžio pelną gaunančioms įmonėms apskaičiavimo;

⁹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

(36) apmokestinamąsias paslaugas teikiantys apmokestinamieji asmenys privalo mokėti SPM ir turi vykdyti tam tikras administracines prievoles. SPM mokėtoju turėtų būti užsiregistruojama, SPM deklaracija turėtų būti pateikiama ir SPM turi būti mokamas kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje apmokestinamasis asmuo privalo mokėti SPM. Siekiant sumažinti įmonėms tenkančią naštą siūloma, kad užsiregistravimo SPM mokėtoju procedūra ir SPM deklaracija būtų suderintos formos. Dėl tokių suderintų formų tikslių duomenų turėtų būti susitarta priimant įgyvendinimo teisės aktus. SPM deklaracijoje turėtų būti pateikiama tokia pati informacija ir ji turėtų būti tokios pačios formos visose valstybėse narėse. Todėl tokia pati SPM deklaracija turėtų būti siunčiama kiekvienai valstybei narei, kurioje turi būti sumokėtas SPM. Apmokestinamasis asmuo toje SPM deklaracijoje turėtų nurodyti visus jam priskirtus atitinkamus užsiregistravimo SPM mokėtoju numerius. Tai, kad visos valstybės narės, kuriose turi būti sumokėtas SPM, žino informaciją, susijusią su to paties mokesčių mokėtojo kitose valstybėse narėse mokėtinu SPM, reiškia, kad tarsi vyksta tiesioginis „pasikeitimas informacija“ ir kiekviena valstybė narė žino visą su kiekvienu mokesčių mokėtoju susijusią padėtį Sąjungoje;

(36a) apmokestinamasis asmuo SPM turi mokėti tiesiogiai kiekvienai valstybei narei, kurioje turi būti sumokėtas SPM. Atitinkamai kiekviena valstybė narė, kurioje turi būti sumokėtas SPM, turėtų turėti teisę tiesiogiai užtikrinti, kad apmokestinamasis asmuo, kuris privalo mokėti SPM, tą mokesčių sumokėtų; ta valstybė narė taip pat turėtų turėti teisę vykdyti mokesčio auditą ir imtis kontrolės priemonių apmokestinamojo asmens SPM prievolei patikrinti. Tokios mokėjimo užtikrinimo ir kontrolės priemonės turėtų būti reglamentuojamos kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas SPM, taikomomis taisyklėmis ir procedūromis;

(36b) ne Europos Sąjungoje įsisteigęs apmokestinamasis asmuo turėtų paskirti valstybėje narėje įsisteigusį ir tai pačiai grupei, kaip ir tas apmokestinamasis asmuo, priklausančią subjektą arba vienoje iš valstybių narių įsisteigusį fiskalinį agentą SPM mokėjimo ir administracinių prievolių vykdymo to apmokestinamojo asmens vardu tikslais. Šiuo reikalavimu turėtų būti garantuojama SPM valdymo kokybė. Paskirtas grupės subjektas arba fiskalinis agentas turėtų būti atsakingas už trečiosios valstybės įmonės mokesčių prievolių vykdymo, įskaitant tinkamos formos SPM deklaracijų užpildymą, užtikrinimą. Jis taip pat turėtų būti atsakingas už įmonės SPM, kad būtų užtikrintas nacionaliniams mokesčių administratoriams mokėtino mokesčio sumokėjimas. Kai ne Europos Sąjungoje įsisteigęs apmokestinamasis asmuo nevykdo savo su SPM susijusių prievolių, valstybės narės gali reikalauti, kad Europos Sąjungoje įsisteigęs ir tai pačiai grupei, kaip ir apmokestinamasis asmuo, priklausančias subjektas sumokėtų SPM ir vykdytų prievoles apmokestinamojo asmens vardu;

(37) valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti apskaitos, įrašų tvarkymo ar kitas prievoles, kuriomis siekiama užtikrinti, kad mokėtinas SPM būtų iš tikrųjų sumokėtas, taip pat kitas priemonės, susijusias su mokesčio vengimo, slėpimo ir piktnaudžiavimo prevencija;

(38) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, kiek tai susiję su vykdytinomis administracinėmis prievolėmis, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011¹⁰;

(39) kadangi visų valstybių narių mokesčių administratorių darbas iš esmės priklauso nuo tokių pačių duomenų, šioje direktyvoje numatomas keitimasis informacija apie visus deklaruotų pajamų pasikeitimus dėl mokesčių audito ir kontrolės priemonių. SPM deklaracijoje nurodytų duomenų pakeitimai, kuriuos inicijuoja apmokestinamasis asmuo, turėtų būti daromi tik iš dalies keičiant tą deklaraciją ir juos apmokestinamasis asmuo elektroniniu būdu turėtų pateikti kiekvienai valstybei narei, kurioje SPM turėjo būti sumokėtas, ne vėliau kaip praėjus trejiems metams po tos dienos, kurią turėjo būti pateikta pirminė deklaracija. Nuostatos dėl informacijai taikomos tarnybinės paslapties yra suderintos su Direktyva 2011/16/ES¹¹. Valstybės narės prirėkus turėtų pasinaudoti Sąjungos priimtomis nuostatomis dėl administracinio bendradarbiavimo mokesčių klausimais, kaip antai Tarybos direktyvomis 2011/16/ES ir 2010/24/ES¹² arba kitomis tarptautiniu mastu turimomis priemonėmis, kaip antai daugiašale Konvencija dėl savitarpio administracinės pagalbos mokesčių srityje, EBPO pavyzdinės mokesčių konvencijos 26 straipsniu ir EBPO pavyzdiniu susitarimu dėl keitimosi informacija mokesčių srityje;

¹⁰ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

¹¹ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

¹² 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis (OL L 84, 2010 3 31, p. 1).

(40) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹³ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;

(41) šia direktyvos siekiama apsaugoti bendrosios rinkos vientisumą, užtikrinti jos tinkamą veikimą ir užkirsti kelią konkurencijos iškraipymui. Kadangi tų tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl tų tikslų pobūdžio ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(42) SPM turėtų būti tik laikinas sprendimas, kol bus nustatytas visapusiškas sprendimas (žr. 6 konstatuojamąją dalį). Todėl šis laikinas pobūdis užtikrinamas nustatyta su peržiūros nuostata susieta galiojimo pabaigos diena ir sąsaja su pokyčiais pasaulio lygmeniu,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

¹³ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

1 skyrius

DALYKAS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatoma bendra skaitmeninių paslaugų mokesčio (toliau – SPM), kuriuo apmokestinamos pajamos, gaunamos teikiant tam tikras skaitmenines paslaugas, sistema.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) subjektas – juridinis asmuo arba juridinė struktūra, vykdančys veiklą per įmonę arba struktūrą, kuri pajamų mokesčių tikslais yra skaidri;
- 1a) įsisteigęs Sąjungoje – turintis Sąjungoje įsteigtą įmonę arba nuolatinę buveinę;
- 1b) įsisteigęs ne Sąjungoje – neturintis Sąjungoje nei įsteigtos įmonės, nei nuolatinės buveinės;
- 2) grupė – visi subjektai, įskaitant patronuojančiąją įmonę ir visas jos patronuojamąsias įmones, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES¹⁴ 2 straipsnio 11 punktą;

¹⁴ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

- 3) skaitmeninė sąsaja – naudotojams prieinama programinė įranga, įskaitant interneto svetainę ar jos dalį ir taikomąsias programas, įskaitant mobiliąsias programas;
- 3a) daugiašalė skaitmeninė sąsaja – skaitmeninė sąsaja, kuri naudotojams padeda rasti kitus naudotojus bei su jais sąveikauti ir kuri taip pat gali palengvinti susijusį prekių tiekimą arba paslaugų teikimą tiesiogiai tarp naudotojų;
- 4) naudotojas – fizinis ar juridinis asmuo arba juridinė struktūra, nepaisant jų pobūdžio, kurie prieigai prie skaitmeninės sąsajos naudojami įrenginiu;
- 5) skaitmeninis turinys – skaitmenine forma pateikti duomenys, pavyzdžiui, kompiuterinės programos, taikomosios programos, muzika, vaizdo medžiaga, tekstai, žaidimai ir bet kuri kita programinė įranga, išskyrus skaitmeninės sąsajos duomenis;
- 5a) tikslinė reklama – bet kokios formos skaitmeninis komercinis pranešimas, kuriuo siekiama reklamuoti gaminį, paslaugą ar prekės ženklą ir kuris nukreiptas į skaitmeninės sąsajos naudotojus remiantis apie juos surinktais duomenimis;
- 5b) naudotojo duomenų pardavimas – bet kokios formos duomenų perdavimas už atlygį (be kita ko, įskaitant duomenų licencijavimą);
- 6) interneto protokolo (IP) adresai – į tinklą sujungtiems įrenginiams priskirta tekstinė eilė jų ryšiams internete palengvinti;
- 7) mokestinis laikotarpis – kalendoriniai metai;
- 8) reguliuojamoji finansinė paslauga – finansinė paslauga, kurias leidžiama teikti reguliuojamajam finansų subjektui;
- 9) reguliuojamasis finansų subjektas – finansinių paslaugų teikėjas, kuriam taikomi veiklos leidimo ir priežiūros reikalavimai pagal Sąjungos patvirtintas derinimo priemones dėl finansinių paslaugų reguliavimo, įskaitant paslaugų teikėjus, kuriems taikomos ne Sąjungos priežiūros sistemos, kurios laikomos lygiavertėmis Sąjungos priemonėms, kaip nustatyta pagal Sąjungos teisės aktą.

3 straipsnis
Apmokestinamosios pajamos

1. Šioje direktyvoje apmokestinamosiomis pajamomis laikomos pajamos, kurias subjektas gauna teikdamas kiekvieną iš šių paslaugų:
 - a) tikslinės reklamos skelbimą skaitmeninėje sąsajoje;
 - b) daugiašalės skaitmeninės sąsajos suteikimą naudotojams;
 - c) duomenų, surinktų apie naudotojus ir sugeneruotų remiantis naudotojų veikla skaitmeninėse sąsajose, pardavimą.
2. 1 dalyje nurodytos pajamos apima visas bendrąsias pajamas, atskaičius pridėtinės vertės mokestį ir kitus panašius mokesčius.
3. 1 dalies a punktas taikomas nepriklausomai nuo to, ar skaitmeninė sąsaja priklauso subjektui, kuris yra atsakingas už reklamos skelbimą toje sąsajoje. Jei ta skaitmeninė sąsaja nepriklauso reklamą skelbiančiam subjektui, laikoma, kad paslaugą, kuriai taikomas a punktas, teikia tas subjektas, o ne sąsajos savininkas.
4. 1 dalies b punktas netaikomas:
 - a) skaitmeninės sąsajos teikimui, kai vienintelis arba pagrindinis tą sąsają teikiančio subjekto tikslas yra teikti naudotojams skaitmeninį turinį, ryšių arba mokėjimo paslaugas;
 - b) reguliuojamųjų finansų subjektų teikiamoms reguliuojamosioms finansinėms paslaugoms.
 - c) *išbraukta*

5. 1 dalies c punktas netaikomas:
- a) jutikliais sugeneruotų duomenų pardavimui;
 - b) reguliuojamojo finansų subjekto vykdomam duomenų pardavimui.
6. *išbraukta*
7. Šioje direktyvoje apmokestinamosiomis pajamomis nelaikomos pajamos, kurias grupei priklausantis subjektas gauna teikdamas paslaugą, kuriai taikoma 1 dalis, kitam tai pačiai grupei priklausančiam subjektui.
8. Jeigu grupei priklausantis subjektas teikia paslaugą, kuriai taikoma 1 dalis, o pajamas, kurios gaunamos teikiant tą paslaugą, gauna kitas tos grupės subjektas, šioje direktyvoje laikoma, kad tas pajamas gavo tą paslaugą teikiantis subjektas.
9. Paslaugos, kurioms taikoma 1 dalis, 2 ir 3 skyriuose nurodomos kaip apmokestinamosios paslaugos.

4 straipsnis

Apmokestinamasis asmuo

1. Mokestiniu laikotarpiu apmokestinamasis asmuo yra subjektas, kuris teikia 3 straipsnio 1 dalyje apibūdintas apmokestinamąsias paslaugas ir atitinka abi šias sąlygas:
- a) bendra visame pasaulyje gautų pajamų suma, kurią už atitinkamus finansinius metus deklaravo subjektas, viršija 750 000 000 EUR;
 - b) bendra apmokestinamųjų pajamų, kurias atitinkamais finansiniais metais subjektas gavo Sąjungoje, suma viršija 50 000 000 EUR.

2. Jei subjektas pajamas deklaruoja arba gauna ne eurai, o kita valiuta, 1 dalies tikslais pajamos perskaičiuojamos į eurus taikant *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskutinę atitinkamų finansinių metų dieną paskelbtą valiutos kursą arba, jeigu tą dieną valiutos kursas neskelbiamas, ankstesnę dieną paskelbtą valiutos kursą.
3. 1 ir 2 dalyse terminas „atitinkami finansiniai metai“ reiškia finansinius metus, už kuriuos pateikta naujausia iš turimų finansinių ataskaitų, kurias subjektas paskelbė iki atitinkamo mokestinio laikotarpio pabaigos.
4. Siekiant pagal 1 dalies b punktą nustatyti, ar apmokestinamosios pajamos yra gautos Sąjungoje, taikoma 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta taisyklė.
5. Šioje direktyvoje apmokestinamosios pajamos pripažįstamos gautomis suėjus jų gavimo terminui nepriklausomai nuo to, ar atitinkamos sumos iš tikrųjų buvo sumokėtos.
6. Jeigu 1 dalyje nurodytas subjektas priklauso grupei, toje dalyje nustatytos ribos taikomos visos tos grupės visame pasaulyje gautoms pajamoms, kurias deklaravo ta grupė, ir tos grupės Sąjungoje gautoms apmokestinamosioms pajamoms. Vis dėlto, jei tenkinamos 1 dalies sąlygos, apmokestinamuoju asmeniu laikomas kiekvienas grupės subjektas, teikiantis 3 straipsnio 1 dalyje apibūdintas apmokestinamąsias pajamas, o ne visa grupė.

2 skyrius

APMOKESTINIMO VIETA, PRIEVOLĖ SUMOKĖTI MOKESTĮ IR MOKESČIO APSKAIČIAVIMAS

5 straipsnis

Apmokestinimo vieta

1. Šioje direktyvoje mokestiniu laikotarpiu subjekto gautos apmokestinamosios pajamos laikomos tuo mokestiniu laikotarpiu gautomis tam tikroje valstybėje narėje, jeigu apmokestinamosios paslaugos naudotojai tuo mokestiniu laikotarpiu yra toje valstybėje narėje.

Pirma pastraipa taikoma nepriklausomai nuo to, ar tokie naudotojai prie tų pajamų atsiradimo prisidėjo piniginiu įnašu.

2. Laikoma, kad apmokestinamųjų paslaugų naudotojas mokestiniu laikotarpiu yra valstybėje narėje, jei:
 - a) paslaugos, kuriai taikomas 3 straipsnio 1 dalies a punktas, atveju – atitinkama reklama naudotojo įrenginyje pasirodo tada, kai įrenginiu naudojama prieigai prie skaitmeninės sąsajos toje valstybėje narėje tuo mokestiniu laikotarpiu;
 - b) paslaugos, kuriai taikomas 3 straipsnio 1 dalies b punktas, atveju:
 - i) jei paslauga susijusi su daugiašale skaitmenine sąsaja, kuri palengvina susijusį prekių tiekimą ar paslaugų teikimą tiesiogiai tarp naudotojų – naudotojas toje valstybėje narėje tuo mokestiniu laikotarpiu naudoja įrenginiu prieigai prie skaitmeninės sąsajos ir toje sąsajoje tuo mokestiniu laikotarpiu sudaro susijusį sandorį;
 - ii) jei paslauga susijusi su tokios rūšies daugiašale skaitmenine sąsaja, kuriai i punktas netaikomas – naudotojas visu tuo mokestiniu laikotarpiu ar tam tikru jo metu turi paskyrą, kuri jam suteikia prieigą prie skaitmeninės sąsajos, ir ta paskyra buvo atidaryta naudojantis įrenginiu toje valstybėje narėje;

c) jei paslaugai taikomas 3 straipsnio 1 dalies c punktas – duomenys, sugeneruoti dėl to, kad naudotojas toje valstybėje narėje naudojo įrenginiu prieigai prie skaitmeninės sąsajos tuo mokestiniu laikotarpiu ar bet kuriuo ankstesniu laikotarpiu, yra perduoti tuo mokestiniu laikotarpiu.

3. Kiekvienu mokestiniu laikotarpiu visų subjekto apmokestinamųjų pajamų už kiekvieną sandorį dalis, kuri pagal 1 dalį laikoma gauta tam tikroje valstybėje narėje, nustatoma taip:

a) apmokestinamųjų pajamų, gaunamų teikiant paslaugas, kurioms taikomas 3 straipsnio 1 dalies a punktas, dalis nustatoma proporcingai reklamos pasirodymo naudotojų įrenginiuose kartų skaičiui tuo mokestiniu laikotarpiu;

b) apmokestinamųjų pajamų, gaunamų teikiant paslaugas, kurioms taikomas 3 straipsnio 1 dalies b punktas, dalis:

- i) jei paslauga susijusi su daugiašale skaitmenine sąsaja, kuri palengvina susijusių prekių tiekimą ar paslaugų tekimą tiesiogiai tarp naudotojų – proporcingai naudotojų, kurie skaitmeninėje sąsajoje tuo mokestiniu laikotarpiu sudarė susijusius sandorius, skaičiui;
- ii) jei paslauga susijusi su tokios rūšies daugiašale skaitmenine sąsaja, kuriai i punktas netaikomas – proporcingai naudotojų, kurie visu tuo mokestiniu laikotarpiu ar tam tikru jo metu turi paskyrą, kuri jiems suteikia prieigą prie tos skaitmeninės sąsajos, skaičiui;

c) apmokestinamųjų pajamų, gaunamų teikiant paslaugas, kurioms taikomas 3 straipsnio 1 dalies c punktas, dalis – proporcingai skaičiui naudotojų, kurių tuo mokestiniu laikotarpiu perduoti duomenys buvo sugeneruoti dėl to, kad tie naudotojai naudojo įrenginiu prieigai prie skaitmeninės sąsajos tuo mokestiniu laikotarpiu arba ankstesniu laikotarpiu.

4. Siekiant nustatyti apmokestinamųjų pajamų, už kurias turi būti mokamas SPM, apmokestinimo vietą, neatsižvelgiama į toliau išvardytus elementus:
 - a) susijusio prekių tiekimo arba paslaugų teikimo tiesiogiai tarp 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos daugiašalės skaitmeninės sąsajos naudotojų atveju – į susijusio tiekimo ar teikimo vietą;
 - b) į vietą, iš kurios atlikti mokėjimai už apmokestinamąją paslaugą.
5. Taikant šį straipsnį, valstybė narė, kurioje naudojamas naudotojo įrenginiu, nustatoma pagal įrenginio interneto protokolo (IP) adresą.
6. Šios direktyvos taikymo tikslais iš naudotojų gali būti renkami duomenys tik apie naudotojų buvimo valstybė narė, iš kurių negalima nustatyti tų naudotojų tapatybės.

6 straipsnis

Prievolė sumokėti mokestį

SPM valstybėje narėje privaloma mokėti už tą apmokestinamųjų pajamų, kurias apmokestinamasis asmuo gavo mokestiniu laikotarpiu, dalį, kuri pagal 5 straipsnį laikoma gauta toje valstybėje narėje. SPM toje valstybėje narėje tampa mokėtinas kitą dieną po to mokestinio laikotarpio pabaigos.

7 straipsnis

Mokesčio apskaičiavimas

Valstybei narei už mokestinį laikotarpį mokėtinas SPM apskaičiuojamas 6 straipsnyje nurodytai apmokestinamųjų pajamų daliai taikant SPM tarifą. Šiuo tikslu apmokestinamųjų pajamų daliai apskaičiuoti taikoma procentinė dalis suapvalinama iki dviejų skaičių po kablelio.

Jei gautoje sumoje yra bent trys skaičiai po kablelio ir trečias skaičius yra šeši arba daugiau, antras skaičius didinamas vienetu. Jei trečias skaičius po kablelio yra keturi arba mažiau, antras skaičius nekinta. Jei trečias skaičius po kablelio yra penki, antras skaičius nekinta, jei yra lyginis, ir didinamas vienetu, jei yra nelyginis. Jeigu pagal pirmiau nurodytas taisykles vienetu turi būti didinamas skaičius 9, prieš jį einantis skaičius didinamas vienetu, o suapvalintas skaičius yra 0.

8 straipsnis

Tarifas

SPM tarifas yra 3 %.

3 skyrius

PRIEVOLĖS

9 straipsnis

Už mokesčio mokėjimą ir prievolių vykdymą atsakingas asmuo

1. SPM moka ir šiame skyriuje nustatytas prievolės vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris teikia apmokestinamąsias paslaugas.
2. Nedarant poveikio 1 daliai ir 4 straipsnio 1 daliai, jei vienas ar daugiau Sąjungoje įsisteigusių apmokestinamųjų asmenų priklauso grupei, tai grupei leidžiama paskirti vieną Sąjungoje įsisteigusį ir tai grupei priklausančią subjektą, kuris būtų atsakingas už SPM mokėjimą ir šiame skyriuje nustatytų prievolių vykdymą kiekvieno tai grupei priklausančio apmokestinamojo asmens, kuris privalo mokėti SPM, vardu.

3. Jei apmokestinamasis asmuo, kuris yra įsisteigęs ne Sąjungoje, priklauso grupei, kurioje vienas ar daugiau subjektų yra įsisteigę Sąjungoje, tas apmokestinamasis asmuo paskiria vieną iš tų subjektų atsakingu už SPM mokėjimą ir šiame skyriuje nustatytų prievolių vykdymą apmokestinamojo asmens vardu.
4. Jei apmokestinamasis asmuo, kuris yra įsisteigęs ne Sąjungoje, priklauso grupei, kurioje vienas ar daugiau subjektų yra įsisteigę Sąjungoje, ir jeigu tas apmokestinamasis asmuo nevykdo pagal 3 dalį nustatytų prievolių, valstybės narės gali reikalauti, kad vienas iš tų subjektų sumokėtų SPM ir įvykdytų šiame skyriuje nustatytas prievolės apmokestinamojo asmens vardu.
5. Apmokestinamasis asmuo, kuris yra įsisteigęs ne Sąjungoje ir nepriklauso grupei, paskiria vienoje iš valstybių narių įsisteigusį fiskalinį agentą atsakingu už SPM mokėjimą ir šiame skyriuje nustatytų prievolių vykdymą apmokestinamojo asmens vardu.
6. Jei apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs ne Sąjungoje ir priklauso grupei, kurioje nėra Sąjungoje įsisteigusių subjektų, apmokestinamasis asmuo paskiria vienoje iš valstybių narių įsisteigusį fiskalinį agentą atsakingu už SPM mokėjimą ir šiame skyriuje nustatytų prievolių vykdymą kiekvieno tai grupei priklausančio apmokestinamojo asmens, kuris privalo mokėti SPM, vardu.
7. Taikant šį skyrį, kai subjektas arba fiskalinis agentas yra paskirtas pagal šio straipsnio 2–6 dalis, šiame skyriuje nuorodos į apmokestinamąjį asmenį apima nuorodas į fiskalinį agentą arba paskirtą subjektą.

10 straipsnis
Registravimas

1. Apmokestinamasis asmuo turi užsiregistruoti kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje tas apmokestinamasis asmuo privalo mokėti SPM.
2. Užsiregistruojama elektroniniu būdu ne vėliau kaip per 30 dienų nuo pirmojo mokestinio laikotarpio, už kurį apmokestinamasis asmuo privalo sumokėti SPM pagal šią direktyvą (toliau – pirmasis apmokestinamas laikotarpis), pabaigos.
3. *išbraukta*
4. Registruojantis kaip reikalaujama pagal 1 dalį pateikiama bet ši toliau nurodyta informacija apie apmokestinamąjį asmenį:
 - a) vardas ir pavardė (pavadinimas);
 - b) prekybinis pavadinimas, jei skiriasi nuo pavadinimo;
 - c) pašto adresas;
 - d) elektroninio pašto adresas;
 - e) nacionalinis mokesčio mokėtojo kodas, jei toks yra;
 - f) kontaktinio asmens vardas ir pavardė;
 - g) telefono numeris;
 - i) IBAN arba OBAN numeris.
5. Apmokestinamasis asmuo apie visus 4 dalyje nurodytos informacijos pasikeitimus kiekvienai valstybei narei, kurioje jis privalo mokėti SPM, praneša per 30 dienų po to, kai tas pasikeitimas įvyko.

6. Kai subjektas arba fiskalinis agentas yra paskirtas pagal 9 straipsnio 2–6 dalis, to paskirto subjekto arba fiskalinio agento pagal šį straipsnį pateikta informacija apie kiekvieną grupės apmokestinamąjį asmenį arba kiekvieną atstovaujamą apmokestinamąjį asmenį apima ir informaciją apie jį patį, susijusią su 4 dalyje išvardytais punktais.
7. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kad nustatytų bendrą pranešimo, kurį reikalaujama pateikti pagal šį straipsnį, formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

11 straipsnis

Identifikacinis numeris

1. Valstybė narė, kurioje turi būti sumokėtas SPM, apmokestinamajam asmeniui suteikia individualų SPM mokėtojo identifikacinį numerį ir tą numerį apmokestinamajam asmeniui praneša elektroninėmis priemonėmis per 30 dienų nuo pranešimo pagal 10 straipsnį gavimo dienos.

Kai fiskalinis agentas yra paskirtas pagal 9 straipsnio 5 arba 6 dalį, valstybė narė, kurioje turi būti sumokėtas SPM, fiskaliniam agentui suteikia individualų SPM mokėtojo identifikacinį numerį ir tą numerį fiskaliniam agentui praneša elektroninėmis priemonėmis per 30 dienų nuo pranešimo pagal 10 straipsnį gavimo dienos.

2. Kiekvienas individualus identifikacinis numeris prasideda priešdėliu pagal ISO 3166 dviraids kodą, kuriuo nurodoma valstybė narė, kurioje turi būti sumokėtas SPM. Tačiau Graikija ir Jungtinė Karalystė atitinkamai naudoja priešdėlius „EL“ ir „UK“.
3. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad naudojant jų registravimo sistemas būtų galima identifikuoti apmokestinamuosius asmenis, ir tvarko mokėtojų registrą, kuriame nurodomi visi jų suteikti individualūs identifikaciniai numeriai.

12 straipsnis

išbraukta

13 straipsnis

išbraukta

14 straipsnis

SPM deklaracija

1. Apmokestinamasis asmuo pateikia kiekvienai valstybei narei, kurioje jis privalo mokėti SPM, SPM deklaraciją už kiekvieną mokestinį laikotarpį. Deklaracija pateikiama elektroniniu būdu per 90 dienų nuo mokestinio laikotarpio, už kurį ji teikiama, pabaigos.
2. Kai apmokestinamasis asmuo pasinaudoja 9 straipsnio 2 dalyje nurodyta galimybe arba kai jis pagal 9 straipsnio 3 arba 6 dalį privalo paskirti subjektą arba fiskalinį agentą, tam subjektui arba fiskaliniam agentui leidžiama užpildyti konsoliduotą SPM deklaraciją visų grupės apmokestinamųjų asmenų vardu.

15 straipsnis

SPM deklaracijoje nurodoma informacija

1. SPM deklaracijoje nurodoma ši informacija:
 - a) visi SPM mokėtojo identifikaciniai numeriai, kuriuos valstybės narės paskyrė pagal 11 straipsnį; kai fiskalinis agentas yra paskirtas pagal 9 straipsnio 5 arba 6 dalį – SPM mokėtojo fiskalinio agento identifikaciniai numeriai;
 - b) visų valstybių narių, kuriose už atitinkamą mokestinį laikotarpį turi būti sumokėtas SPM, atžvilgiu – bendra apmokestinamųjų pajamų, laikomų apmokestinamojo asmens gautomis tose valstybėse narėse, suma ir nuo tos sumos tose valstybėse narėse mokėtina SPM suma.

2. SPM deklaracijoje taip pat nurodoma su tuo mokestiniu laikotarpiu susijusi bendra visame pasaulyje gautų pajamų suma ir bendra Sąjungoje apmokestinamųjų pajamų suma, taikytinos 4 straipsnio 1 dalies tikslais.
3. Valstybės narės gali reikalauti, kad sumos deklaracijoje būtų nurodomos jų nacionaline valiuta. Konvertavimas vykdomas pagal 4 straipsnio 2 dalį.
4. *išbraukta*
5. *išbraukta*
6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kad nustatytų bendrą SPM deklaracijos formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

16 straipsnis
Mokėjimo tvarka

1. Apmokestinamojo asmens kiekvienoje valstybėje narėje už mokestinį laikotarpį mokėtiną SPM apmokestinamasis asmuo sumoka kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje jis privalo mokėti SPM, ne vėliau kaip per 90 dienų nuo atitinkamo mokestinio laikotarpio pabaigos.
2. *išbraukta*
3. Mokėjimas atliekamas į kiekvienos valstybės narės nurodytą banko sąskaitą.
4. *išbraukta*
5. Valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimas būtų atliekamas jų nacionaline valiuta.
6. *išbraukta*
7. *išbraukta*

17 straipsnis
SPM deklaracijos pakeitimai

1. SPM deklaracijoje nurodytų duomenų pakeitimai, kuriuos inicijuoja apmokestinamasis asmuo, turi būti daromi tik iš dalies keičiant tą deklaraciją, o ne tikslinant vėliau pateikiamą deklaraciją.
2. 1 dalyje nurodyti pakeitimai visoms valstybėms narėms, kuriose turėjo būti sumokėtas SPM, elektroniniu būdu pateikiami ne vėliau kaip per trejus metus nuo dienos, kurią turėjo būti pateikta pirminė deklaracija.
3. Apmokestinamasis asmuo visus papildomus mokėtino SPM mokėjimus, kurie turi būti atlikti dėl 1 dalyje nurodytų pakeitimų, atlieka tuo pačiu metu, kai pateikiama iš dalies pakeista SPM deklaracija.

18 straipsnis
Apskaita, įrašų tvarkymas, kova su sukčiavimu, mokėjimo užtikrinimo ir kontrolės priemonės

1. Valstybės narės nustato apskaitos, įrašų tvarkymo ir kitas prievoles, kuriomis siekiama užtikrinti, kad mokesčių administratoriams mokėtinas SPM būtų iš tikrųjų sumokėtas.
2. Valstybės narės numato, kad apmokestinamasis asmuo turi galėti įrodyti, kad nedeklaruotos pajamos už internetinę reklamą buvo gautos už netikslinę reklamą.
3. *išbraukta*
4. Kiekviena valstybė narė, kurioje turi būti sumokėtas SPM, užtikrina, kad atitinkamas apmokestinamasis asmuo sumokėtų SPM. Tuo tikslu taikomos kiekvienos valstybės narės taisyklės ir procedūros, įskaitant taisykles ir procedūras, susijusias su nuobaudomis, delspinigiais ir kitais mokesčiais už pavėluotai sumokėtą arba nesumokėtą SPM, taip pat taisyklės ir procedūros, susijusios su skolų išieškojimu.
5. *išbraukta*

4 skyrius

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

19 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas

Kiekviena valstybė narė paskiria kompetentingą instituciją, kuri toje valstybėje narėje yra atsakinga už visų aspektų, susijusių su 3 ir šiame skyriuje nustatytais prievolėmis, administravimą, ir praneša Komisijai tos institucijos pavadinimą bei elektroninio pašto adresą. Kompetentingų institucijų pavadinimus ir elektroninio pašto adresus Komisija paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

20 straipsnis

Keitimasis informacija

Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija per 30 dienų praneša visų kitų valstybių narių, kuriose apmokestinamasis asmuo privalo mokėti SPM, kompetentingoms institucijoms apie visus 15 straipsnio 1 dalies b punkte ir 2 dalyje nurodytų deklaruotų pajamų pasikeitimus dėl mokesčių audito ir kontrolės priemonių. Informacijai, kurią valstybės narės pagal šią direktyvą bet kokia forma pateikia vienos kitoms, taikomi tarnybinės paslapties reikalavimai ir suteikiama tokia pati apsauga, kokia suteikiama panašaus pobūdžio informacijai pagal ją gavusios valstybės narės nacionalinę teisę. Tokia informacija gali būti naudojama administruojant visų valstybių narių nacionalinius įstatymus, susijusius su Direktyvos 2011/16/ES 2 straipsnyje nurodytais mokesčiais, ir užtikrinant jų vykdymą.

21 straipsnis
Keitimosi informacija būdai

1. Pagal šį skyrių teiktina informacija ir dokumentai perduodami elektroninėmis priemonėmis, naudojant bendrąjį ryšių tinklą (CCN tinklą).
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kad nustatytų tokios informacijos ir dokumentų perdavimo techninius duomenis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

5 skyrius

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis
Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

25 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2022 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.
3. Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. Komisija parengia ataskaitą, kurioje įvertinama pažanga, padaryta darant EBPO lygmeniu sutartų tarptautinių pelno mokesčio standartų patikslinimus siekiant įveikti skaitmeninimo keliamus iššūkius, kartu, jei tikslinga, pateikdama pasiūlymą atidėti šios direktyvos taikymo pradžios datą arba panaikinti šią direktyvą.
4. Ši direktyva nustoja galioti pradėjus taikyti EBPO lygmeniu sutartų tarptautinių pelno mokesčio standartų patikslinimus, padarytus siekiant įveikti skaitmeninimo keliamus iššūkius, arba ne vėliau kaip [X] gruodžio 31 d.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

27 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas
